

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214200110
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7214200110.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu: KAIFER advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Košiciach, Fibichova 11, IČO: 36 861 561, právne zastúpeného JUDr. Martinou Rodákovou - advokátka, so sídlom v Košiciach, Humenská 21, proti žalovanému: Správcovské bytové družstvo IV Košice, so sídlom v Košiciach, Levočská č. 3, IČO: 00 216 666, o zaplatenie 2.474,57 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. K2-37C/188/2015-295 zo dňa 6.2.2023, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Košice II ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 37C/188/2015-295 zo dňa 6.2.2023 rozhodol takto:

Žalovaný, ktorý koná ako zástupca vo vlastnom mene a na účet vlastníkov bytov v bytovom dome A. X, X, X, X so súpisným číslom XXXX, nachádzajúcom sa v B. C., evidovanom na LV kat. úz. C., je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2.747,57 € s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 2.747,57 € od 26.11.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcom rozsahu uplatnených úrokov z omeškania a paušálnej náhrady vo výške 40 € zamietla.

Žalobkyňa má právo proti žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný má právo proti žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal pôvodne proti vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome Baltická 5, 6, 7 a 8 v Košiciach súp. č. 1360, nachádzajúcom sa v B. C., evidovanom na LV č. XXXXX kat. úz. D. C. zaplatenia žalovanej sumy aj s úrokmi z omeškania na tom skutkovom základe, že so žalovanými uzavrel ústnu zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Stalo sa tak na oslovenie správcu bytového domu, ktorý pôvodne žalovaných zastupoval, aby tieto právne služby poskytol, pričom išlo o právnu vec o zaplatenie zmluvnej pokuty s príslušenstvom, ktorá bola vedená na Okresnom súde Košice II pod. sp. zn. 37Ro/71/2013. Správcu ako zástupcu pôvodne žalovaných žalobca informoval ešte pred uzavretím zmluvy o poskytnutí právnych

služieb, o výške odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby, pričom poskytol dva právne úkony - príprava a prevzatie zastúpenia a písomné podanie na súd odpor proti platobnému rozkazu. Zo strany žalovaného nebola odmena za poskytnutie týchto právnych služieb uhradená. Žalovaní neuznali nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní a popierali uzavretie čo i len ústnej alebo písomnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Je pravdou, že na schôdzi vlastníkov bytov konanej 12.6.2013 konateľ správcu bytového domu E. F. informoval vlastníkov o tom, že obchodná spoločnosť VAWEX-IZ s.r.o., so sídlom v Košiciach, podala proti nim návrh na vydanie platobného rozkazu a vlastníci prijali uznesenie, ktorým schválili, aby správca v ich mene podal odpor proti platobnému rozkazu, avšak ho nepoverili, aby obstaral takúto právnu službu prostredníctvom advokáta. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3.V ďalšom odôvodnení súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že vo veci už rozhodol v poradí prvým rozsudkom zo dňa 7.12.2020 č.k. 37C/188/2015-180 tak, že uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni 2.747,57 € s úrokom z omeškania, v prevyšujúcom rozsahu uplatnených nárokov z omeškania a paušálnej náhrady vo výške 40 € žalobu zamietol a rozhodol aj o trovách konania. Rozhodol po tom, čo vyriešil procesnú otázku ohľadne strany sporu na žalovaného v súvislosti s nadobudnutím účinnosti zák. č. 283/2018 Z.z., ktorým sa zmenil zákon č. 182/1993 Z.z. a ktorá zmena spočívala v zmene postavenia správcu bytového domu. Súd preto pripustil zmenu subjektov na strane žalovaných tak, že do konania ako žalovaná vstúpila PRVÁ KOŠICKÁ SPRÁVCOVSKÁ spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, ul. Biela č. 5. V súvislosti so zmenou subjektu v konaní na strane žalovaných zároveň pripustil aj zmenu žaloby. Ďalším uznesením zo dňa 5.5.2022 vyhovel návrhu žalobkyne a pripustil, aby do konania namiesto žalovaného PRVÁ KOŠICKÁ SPRÁVCOVSKÁ spol. s r.o. vstúpilo ako žalované Správcovské bytové družstvo IV Košice majúce za preukázané, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou je spojený prevod práv a povinností na strane žalovaného.

4.V dôsledku odvolania žalovaného proti tomuto rozsudku bola vec prejednaná na odvolacom súde, pričom Krajský súd v Košiciach svojim uznesením zo dňa 2.3.2022 č.k. 2Co/56/2021-220 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zrušenie rozsudku bolo odôvodnené nedostatočným odôvodnením rozhodnutia, ktoré nespĺňalo kritériá požadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

5.Súd prvej inštancie následne vykonal vo veci ďalšie dokazovanie, vec právne posúdil podľa ustanovení § 8b ods. 1, 2 písm. a/, písm. k/, ods. 3, § 9 ods. 7 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o dielo, podľa § 32 ods. 1, § 33 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 24 ods. 3 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii, § 1 ods. 2 vyhl. Č. 655/2004 Z.z., § 563, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. a vo veci rozhodol.

6.Mal nesporne preukázané, že štatutárny zástupca vtedajšieho správcu bytového domu Baltická 5, 6, 7 a 8 v Košiciach E. E. F. oslovil štatutárneho zástupcu žalobkyne so žiadosťou o vypracovanie odporu proti platobnému rozkazu vydanému v konaní vedenom Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 37Ro/71/2013. Mal pritom preukázané, že zmluva o výkone správy č. BD/038/0025/2008 nezakotvovala oprávnenie vtedajšieho správcu voľne a neobmedzene vyberať dodávateľa právnych služieb a pokiaľ táto možnosť v zmluve o výkone správy explicitne upravená nebola, plnú moc na zastupovanie vlastníkov v súdnom spore bolo možné udeliť na schôdzi vlastníkov alebo formou písomného hlasovania ad hoc vždy na konkrétny prípad. K takémuto postupu však nedošlo, t.j. nedošlo k udeleniu plnomocenstva vtedajšiemu správcovi uzavrieť so žalobcom zmluvu o poskytnutí právnych služieb v posudzovanej veci. Za takýto súhlas súd nepovažoval ani hlasovanie vlastníkov bytov na schôdzi konanej dňa 12.6.2013 na ktorej síce vlastníci bytov schválili podanie odporu, avšak bez toho, aby udelili vtedajšiemu správcovi splnomocnenie na uzavretie zmluvy o poskytovaní právnych služieb so žalobkyňou. Súd konštatoval prekročenie oprávnenia vtedajšieho správcu konať za splnomocniteľa, lebo konal bez plnomocenstva a tento právny úkon dodatočne schválený nebol. Na základe toho súd dospel k záveru, že žalobkyňa, ktorá si uplatnila svoj nárok uplatniť ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Medzi vlastníkami bytov a žalobcom v dôsledku konania vtedajšieho správcu nevznikol teda záväzkový právny vzťah titulom zmluvy o poskytovaní právnych služieb, avšak je nesporné, že žalobca sa s právnou vecou oboznámil a vyhotovil odpor proti platobnému rozkazu, ktorý následne štatutárny zástupca vtedajšieho správcu na súd aj podal. Na strane vlastníkov bytov preto došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. V tomto prípade ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu a to do výšky odmeny advokáta v zmysle platných právnych predpisov.

7.V ďalšom sa podrobne súd prvej inštancie zaoberal výškou odmeny za poskytnutý právny úkon ako aj paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Mal za preukázané, že žalobca vykonal dva právne úkony právnej služby za toto mu patrí odmena vrátane zvýšenia o daň z pridanej hodnoty, čo predstavuje sumu 2.747,57 €. Suma 40 € za paušálnu náhradu, t.j. paušálna náhrada nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože taká by mu patrila len vtedy, ak by došlo k vzniku riadneho záväzkového vzťahu na zmluvnom základe, ale nie z bezdôvodného obohatenia.

8.O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a § 396 ods. 3 CSP tak, že priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % pred súdom prvej inštancie a naopak žalovanému, ktorý mal úspech v odvolacom konaní pôvodnom (taktiež priznal náhradu trov práve tohto odvolacieho konania).

9.V zákonnej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie elektronickou formou s textom „V prílohe Vám zasielame odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Košice II v právnej veci KAIFER advokátska kancelária C/A, SBD IV. Košice o zaplatenie 2.747,57 € s príslušenstvom, vedenej pod sp.zn. 37C/188/2015“. K tomuto elektronickému podaniu označenému ako všeobecná agenda bolo pripojené odvolanie proti rozsudku z odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/, h/ a f/ CSP aj s odvolacím návrhom na zmenu rozsudku tak, že žaloba bude v plnom rozsahu odvolacím súdom zamietnutá a zároveň bude priznané právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Ďalej bolo k tomuto odvolaniu pripojené poverenie Správcovského bytového družstva IV Košice pre C. G. H. zamestnaného v Správcovskom bytovom družstve na zastupovanie datované v Košiciach 1.2.2023.

10.K podanému odvolaniu bolo zo strany žalobcu podané písomné vyjadrenie v elektronickej forme, podpísané zaručeným elektronickým podpisom. V prvom. rade žalobca dával do pozornosti odvolaciemu súdu okolnosti ohľadne doručovania listiny zo dňa 26.4.2023 zo strany žalovaného súdu prvej inštancie s tým, že tento úkon nemohol vyvolať zákonom predpokladané procesno-právne účinky v tomto konaní. Ide práve o odvolanie žalovaného pripojené k elektronickému podaniu. Žalobca citoval ust. § 125 ods. 1, 2 CSP, ale aj ust. zák. č. 305/2013 Z.z. upravujúce zákonné náležitosti elektronického podania (§ 3 písm. j/, § 25 ods. 1, § 23 ods. 1 písm. a/). Argumentoval, že žalovaný podal na súd prvej inštancie elektronicke listinu zo dňa 26.4.2023 označenú ako „Vec: Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II. pod sp.zn. 37C/188/2015“. Nielen z názvu, ale predovšetkým z obsahu tejto listiny možno usudzovať, že žalovaný mal v úmysle podať na súd prvej inštancie podanie vo veci samej a to odvolanie voči vyššie uvedenému rozsudku. Žalobca, však poukázal na nespornú skutočnosť, že vyššie spomenutú listinu zo dňa 26.4.2023 konvertoval žalovaný do elektronickej podoby vo formáte PDF, avšak tento vytvorený elektronický dokument neautorizoval kvalifikovaným elektronickým podpisom tak, ako to vyžaduje úprava podľa § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 23 ods. 1, § 25 ods. 1 zák. č. 305/2013 Z.z.. Toto jeho tvrdenie oprel aj o listinný dôkaz, ktorý žalobca predložil spolu s týmto vyjadrením a to výpis elektronického súdneho spisu týkajúceho sa predmetnej právnej veci, z ktorého vyplýva, že elektronicke dokument, ktorý žalovaný podal na príslušný súd a označil názvom Odvolanie žalovaného voči rozsudku sp.zn. 37C/188/2015 bol vo formáte PDF bez autorizácie kvalifikovaným elektronickým podpisom. Žalobca uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by žalovaný predmetnú listinu konvertovanú do elektronickej podoby vo formáte PDF dodatočne doručil v listinnej podobe tak, ako to vyžaduje ust. § 125 ods. 2 CSP. Vzhľadom na uvedené žalobca mal za to, že na podanie žalovaného označené ako odvolanie nemožno prihliadať. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný autorizoval sprievodnú správu podanú prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy Slovensko SK v službe Všeobecná agenda, ktorá sama o sebe nespĺňa náležitosti odvolania a iba prílohou tejto sprievodnej správy bola listina zo dňa 26.4.2023 konvertovaná do elektronickej podoby vo formáte PDF, avšak bez autorizácie kvalifikovaným elektronickým podpisom. Poukázal na to, že už Ústavný súd SR sa v tejto otázke ustálil v závere, že pokiaľ strana sporu podala odvolanie v elektronickej podobe bez autorizácie, nemožno naň prihliadať, keďže ide o podanie vo veci samej (Nález ústavného súdu zo dňa 3.2.2022 sp.zn. II. ÚS 442/2021). V zmysle tohto záveru je právne irelevantné, či všeobecné súdy vedeli kto a v akej veci podal v mene strany sporu odvolanie a či bola autorizovaná sprievodná elektronicke správa. Za rozhodujúce kritérium označil ústavný súd predpísanú autorizáciu odvolania, ktorá aj vo vyššie uvedenom Ústavným súdom SR v preskúmanom prípade evidentne absentovala v podaní, ktoré bolo prílohou autorizovanej elektronickej správy. Žalobca žiadal, aby sa na toto odvolanie neprihliadalo, pretože nemohlo vyvolať v predmetnom súdnom konaní

žiadne procesnoprávne účinky. Navrhol odvolaciemu súdu, aby po preskúmaní všetkých procesných predpokladov pre riadne a včasné doručovanie elektronických podaní v predmetnej právnej veci neprihliadal na vyššie spomenuté neautorizované elektronické podanie žalovaného, t.j. listinu zo dňa 26.4.2023 konvertovanú do elektronického súboru vo formáte PDF a na toto podanie vo veci samej označené ako odvolanie neprihliadal.

11.Z dôvodu právnej istoty a za predpokladu, že by sa odvolací súd nestotožnil s vyššie uvedenými závermi, vyjadril sa žalobca aj k dôvodom, ktoré žalovaný v listine označenej ako odvolanie uviedol. Pokiaľ žalovaný má za to, že súd prvej inštancie zmenil žalobu, keď napriek skutočnosti, že sa žalobca mal domáhať peňažného nároku titulom ústnej dohody o poskytovaní právnych služieb, vyhodnotil to ako bezdôvodné obohatenie, tak žalobca má za to, že si v tomto konaní uplatnil peňažný nárok na základe toho, že bolo žalovanému (vlastníkom bytov) poskytnutá právna služba, nepožadoval viac ani menej ako v pôvodnom návrhu, preto nešlo o zmenu žaloby. Neupravil svoj nárok o nové skutočnosti a v zmysle ustálenej judikatúry ale aj právnej teórie zmenou žaloby nie je zmena právneho dôvodu bez zmeny skutkových tvrdení. Právne posúdenie je pritom vecou súdu. Preto ak súd prvej inštancie vec posúdil právne inak ako navrhoval žalobca, nedošlo k zmene žalobného návrhu. Tieto svoje argumenty oprel aj o rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/196/2009 zo dňa 22.9.2010. Dal do pozornosti, že žalobca ako advokát si splnil všetky svoje povinnosti, právnu službu poskytol a informoval štatutárneho právneho zástupcu, terajšieho správcu aj o výške odmeny za právny úkon. Vzhľadom k týmto skutočnostiam ak odvolací súd sa nestotožní s tým, že na odvolanie žalovaného nie je možné prihliadať navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutej časti.

12.Vyjadrenie žalobcu súd prvej inštancie zaslal žalovanému s tým, že má sa možnosť k nemu vyjadriť v lehote 10 dní od doručenia, avšak zo strany žalovaného vyjadrenie nebolo podané.

13.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd skôr, než pristúpil k vecnému prejednaniu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa otázkou prípustnosti podaného odvolania aj vzhľadom na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu.

14.Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie žalovaný prevzal dňa 11.4.2023 a na č.l. 306 sa nachádza elektronické podanie žalovaného zo dňa 26.4.2023 – Všeobecná agenda s predmetom označeným ako odvolanie žalovaného voči rozsudku sp.zn. 37C/188/2015 s textom: „V prílohe Vám zasielame odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Košice II v právnej veci KAIFER advokátska kancelária c/a SBD IV Košice o zaplatenie 2.747,57 € s prísl., vedenej pod sp.zn. 37C/188/2015“. Na č.l. 307 sa potom nachádza vo formáte PDF podanie - Odvolanie žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Košice II pod sp.zn. 37C/188/2015 zo dňa 26.4.2023. V tejto listine žalovaný uvádza, že podáva odvolanie voči I. výroku rozsudku z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d/, h/ a f/ CSP a požaduje, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a priznáva proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. V tejto listine odvolacie dôvody citované v uvedených paragrafoch aj skutkovo odôvodnil. Ďalšou prílohou tohto podania bolo poverenie žalovaného pre C. G. H., jeho zamestnanca, na zastupovanie aj pred súdmi, datované v Košiciach dňa 1.2.2023.

15.Na č.l. 310 súdneho spisu sa nachádza osvedčovací doložka, ktorá osvedčuje, že tento elektronický dokument vznikol zaručenou konverziou ako elektronická podoba pôvodného dokumentu v listinnej forme v súlade s § 35 ods. 1 písm. b/ zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a vyhláškou Úradu podpredsedu vlády SR pre investície a informatizáciu č. 331/2018 Z.z. o zaručenej konverzii.

16.Na č.l. 313 spisu sa nachádza výsledok informatívneho overenia podpisov o pečatí v elektronickej správe, z ktorého odvolací súd zistil, že elektronickou podateľňou súdu bola prijatá správa dňa 26.4.2023 o 11.33 hod., pričom formuláre a prílohy podpísané elektronickým podpisom sú nasledovné: dokument: Poverenie H.. asice je uvedená ako platnosť podpisu platná, dátum a čas podpisu, časová pečiatka UTC 1.2.2023, dátum a čas overenia UTC 26.4.2023. Ďalší dokument Všeobecná agenda. asice, platnosť podpisu platná s uvedením dátum a čas podpisu 26.4.2023 o 11.27 hod., dátum a časť overenia UTC 26.4.2023 o 11.33 hod. Ďalší dokument odvolanie žalovaného voči rozsudku sp. zn. 37C/188/2015.pdf

je označený ako bez podpisu alebo pečate. Námietka žalobcu, že žalovaný nepodal odvolanie v súlade s platnými predpismi je teda pravdivá aj preto, že z obsahu spisu nevyplývalo, že by svoje elektronicky podané odvolanie bol žalovaný dodatočne súdu doručil v písomnej podobe v zákonom stanovenej lehote.

17. Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodnuté vo Veľkom senáte Občianskoprávneho kolégia sp. zn. 1VCdo/2/2023 zo dňa 8.11.2023, kde bolo prijaté v obdobnej veci rozhodnutie, ktoré je aj vyčerpávajúco zdôvodnené. Najvyšší súd SR uvedeným rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre z 21.4.2022 sp. zn. 8Co/70/2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, II. výrokom vyslovil, že odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania, v III. výroku uviedol, že aj v prípade tzv. blanketného odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). V tomto posudzovanom prípade odvolací súd Krajský súd v Nitre odmietol odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Levice podľa § 386 písm. d/ CSP pre jeho vady a to chýbajúce odvolacie dôvody. V uvedenom prípade bolo podané odvolanie právny zástupcom sporovej strany elektronicky s použitím formuláru na elektronické podanie, kde v kolónke predmet a text návrhu uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku zo dňa 11.6.2021 a že odôvodnenie tohto odvolania je v prílohe a rovnako v prílohe je tiež návrh odvolacieho petitu. Uvedené elektronické podanie bez príloh podpísal tento advokát zaručeným elektronickým podpisom advokáta, avšak toto podanie neobsahovalo prílohy, ktoré advokát v tomto elektronickom podaní označil. Súd prvej inštancie pritom oznámil advokátovi, že podanie prílohy neobsahuje a tak advokát následne učinil elektronicky podanie k existujúcej spisovej značke, teda zaslal odvolanie, avšak učinil tak až po uplynutí odvolacej lehoty.

18. Veľký senát občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR prijal pritom záver, že žalobca svoje blanketné odvolanie doplnil po lehote na odvolanie, jeho doplnenie vykonal neskoro bez akéhokoľvek rozumne akceptovateľného a ospravedlniteľného dôvodu a tak odvolací súd nemohol na takéto doplnenie odvolania prihliadnuť s poukazom na § 365 ods. 3 CSP v spojení s § 373 ods. 1 CSP. V ďalšom sa zaoberal posúdením veci zo širšieho hľadiska i vzhľadom na právnu úpravu uvedenú v § 380 CSP, z ktorého vyplýva, že odvolací súd môže v zásade prihliadnuť iba na dôvody vymedzené v podanom odvolaní, ktoré boli vymedzené v odvolacej lehote. Súd však musí z úradnej povinnosti prihliadnuť na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (ust. § 161 CSP). Z toho všetkého vyplýva záver, že aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky v zmysle § 380 ods. 2 CSP. Pre ďalší postup odvolacieho súdu najvyšší súd uviedol akým spôsobom má potom odvolací súd postupovať za situácie, keď pri identifikácii blanketového odvolania a v zmysle vyššie uvedenej zákonnej povinnosti prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu, t.j. skúmať, či boli splnené procesné podmienky. Po zistení, že tento nedostatok v procesných podmienkach nebol zistený, tak potom nie je možné aplikovať ust. § 386 písm. d/ CSP, podľa ktorého by odvolací súd odvolanie odmietol, ak nemá náležitosti podľa § 363, ale ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať vzhľadom na vyššie uvedenú povinnosť, teda povinnosť odvolacieho súdu preskúmať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom toto potvrdenie prichádza do úvahy, ak je vo výroku vecne správne. V danom prípade však nedochádza k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP vzhľadom na existenciu tzv. blanketového odvolania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť v uvedenom prípade, Veľký senát však vyslovil názor, že ak odvolací súd v zmysle prieskumu podľa § 380 ods. 2 CSP nezistí vadu v procesných podmienkach, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí podľa § 387 ods. 1 CSP za použitia základných princípov uvedených v čl. 4 ods. 1 CSP, keď toto ustanovuje upravuje postup, t. j. spôsob rozhodnutia najbližšie posudzovanej veci a použitie tohto ustanovenia zároveň zodpovedá účelu a zmyslu uvedeného ust. § 380 ods. 2 CSP vykonať prieskum procesných väd z úradnej moci odvolacieho súdu aj pri tzv. blanketových odvolaniach.

19. Podľa § 380 ods. 1, 2 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

20. Podľa § 373 ods. 1 veta druhá Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

21.Podľa § 125 ods. 1, 2 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

22.Podľa Čl.4 ods. 1, 2 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

23.Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd zistil, že žalovaný nepodal odvolanie v súlade s platnými predpismi a svoje elektronicke podané odvolanie bez platného elektronického podpisu dodatočne súdu nedoručil v písomnej podobe v zákonom stanovenej lehote, ale podal len tzv. blanketné odvolanie so zaručeným elektronickým podpisom – na podanie označené ako odvolanie vo formáte pdf prihliadnuť nemohol. Ide v podstate o obdobný prípad, aký riešil Veľký senát občianskoprávneho kolégia NS SR vyššie uvedeným rozhodnutím (rozhodoval za situácie, kedy taktiež bolo podané odvolanie so zaručeným elektronickým podpisom, príloha – samotné odvolanie s dôvodmi však chýbalo). Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd bol teda povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky v zmysle § 380 ods. 2 CSP. Nedošlo preto k vecnému prieskumu blanketným odvolaním napadnutého rozsudku, prieskum bol vykonaný len na skutočnosť, či boli splnené procesné podmienky. Nedostatok procesných podmienok však zistený nebol, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, s konštatovaním, že rozsudok je vo výroku správny. V danom prípade však nedošlo k vecnému prieskumu výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale procesných väd v zmysle § 380 ods. 2 CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.1.2024 po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

24.O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 225 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol so svojím odvolaním úspešný, úspešnému žalobcovi preto odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

25.Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).